

H HARLEQUIN®

King

Jules Bennett

*Kui vastandid
tõmbuvad...*

Originaali tiitel:
Jules Bennett
When Opposites Attract...
2014

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või juba lahkunud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Kersti Carsten
Toimetanud Kaie Nõlvak
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Reet Helm

© 2014 by Jules Bennett
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN,
2018.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D09352918
ISBN 978-9949-82-284-3

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Hea lugeja!

Tere tulemast Barringtonide triloogia esimese raamatu kaante vahele! Kui oled minu Hollywoodi-sarjaga juba tuttav, tunned selle triloogia paljud kõrvaltegelased kindlasti ära. Olen juba mõnda aega püüdnud välja mõelda, kuidas hobused ja Hollywood üheks looks põimida. Kui väntaks õige kuulsast perekonnast filmi? Lisame näpuotsaga vallatust ja skandaale ning mahlakas süžee ongi käes!

Barringtonid on võiduajamiste maailmas mõjukas perekond. Sind ootavad üllatused, keerdkäigud ning kolmandas raamatus eriti suur vapustus. Selle pere saagast ei maksa hetkegi kaotsi lasta.

Esmalt kohtume imekauni džoki Tessa Barringtoniga, kes on äärmine korraarmastaja ja kes armub vastutahtsi hurmavasse Hollywoodi produtsenti Grant Carterisse. Ent Granti minevikus kummitavad varjud, mis ohustavad iga tema soovitud suhet.

Sea end mugavalt sisse ja ma viin su sellele teekonnale, kohtuma Barringtonidega, kes elavad Virginia osariigis majesteetlikus hobusekasvanduses, sinna lahti lastud võttemeeskonnaga ja saladustega, mis peagi ilmsiks tulevad.

Head lugemist!

Jules

Kogu triloogia on pühendatud minu toredale agendile Elaine Spencerile, kes reageeris minu pakkumisele kirjutada sari hobustest järgmiselt: „Hobused? Koerad on rohkem minu rida, aga lase käia.“ Aitäh, et ta loomaarmastajana ka sel teekonnal minu kätt hoidis.

Samuti kuulub minu eriline tänu F. J. Thomasele, minu Twitteri-sõbrale, kes vastas paljudele minu küsimustele, mis puudutasid hobuseid ja võiduajamisi. Selle valdkonna vead jäävad puhtalt minu kraesse.

Üks

Kui Grant Carter üle uhke talli läve astudes kõige esimese asjana kena ümarat tagumikku nägi, oli ta kindlam kui kunagi varem, et selle filmiprojekti vastuvõtmine oli mitte ainult elu suurim võimalus, vaid lausa jumalast saadetud kingitus.

Tõsi, tal oli kindlalt plaanis tagasi tõmbuda ja hakata elu rahulikumalt võtma, aga talle avanevat vaatepilti ignoreerida olnuks puhas patt. Pealegi teadis Grant oma kohta. Ta ei olnud Hollywoodis ainult selleks kõvasti rabanud, et nüüd kõik tulude lennutada, kuna ahvatlus talle sisuliselt näkku vahtis. Sõna otse ses mõttes.

Aga ahvatlusel tuleb oodata, sest vändata filmi ratsaspordilegendist Damon Barringtonist oli võimalus, mida ta ei saanud käest lasta... hoolimata vanadest varjudest, mis talle siia järgnesid.

Kurvikas naine tema ees võib tähelepanu küll veidi kõrvale kiskuda, aga millekski rohkemaks ei võinud ta saada. Mehe lepingusse lisatud uus klausel jõustus veel enne, kui ta Stony Ridge'i saabus. Tuli välja, et tal oli rangelt keelatud arendada intiimsuhteid ükskõik kellega, kes selles filmis osaline oli. Tõesti häbilugu.

Pealegi oli ta isegi ilma selle tüütu lepingupunktita hobuste maailma tagasi sattumisest otsekui halvatud. Aga ta oskas tunded vajadusel kõrvale jätta ja võtteplatsil profina käituda. Ta lihtsalt ei võinud lubada

isiklikel konfliktidel tungida läbi müürist, mille ta oli oma südame ümber ehitanud.

Grant kiikas tagumiku poole, mis oli kitsastesse mustadesse ratsapükstesse otsekuivalatunud. *Kuramuse klausel ja vanad varjud.*

Õlgede, loomasööda ja nahksadulate tuttav lõhn, uhked puhastverd ratsud... see kõik tõi kaasa vanu mälestusi, millele tema elus enam kohta ei olnud. Eriti praegu.

Keskendu tagumikule. Selline keha peaks ju ometi kõiki vaevusi leevendama. Naine võis küll ju rangelt keelatud olla, aga Grant oli juba oma fantaasiate toitmiseks kõik vajaliku meelde jätnud.

„Vabandage – kust ma leiaksin Tessa Barringtoni?“ küsis ta ettevaatlikult sügavamale talli astudes, õled saabaste all krudisemas.

Väike, ent kurvikas naine ajas end püsti, pöördus ja lükkas säravpunased hobusesabasse seotud juuksed üle õla selja taha. Ja mees oleks olnud häbematu valetaja, kui ta oleks püüdnud eitada jõnksu, mis teda läbistas, kui ta nende taevasiniste silmade pilku kohtas. Sealsamas arutas ta endamisi, kui tihti too naine nende lum mavate silmade abil mehi oma võrku on püüdnud.

Selle keha ja näoga oli naine tõeline kaunitar, aga Grant ei kavatsenudki nii kulunud väljendit tarvitada. Tõenäoliselt on selle piiga jalge ette langenud mehi nagu loogu ja tema ei tahtnud kohe kindlasti nii etteaimatav olla.

„Kas teie olete produtsent?“ küsis naine harja käest pannes, millega ta hobuse kallal töötanud oli.

„Üks neist. Grant Carter.“ Mees läbis nendevahelise vahemaa ja sirutas käe välja.

„Mina olen Tessa.“

Meest raputas üllatus, aga tal õnnestus üsna napilt hoida suud lahti vajumast. Nii et ta oli just nüüdsama kasvanduse ilusat džokit imetlenud. Huvitav.

Kui naine käed oma ahtale pihale toetas, just väljapoole kaarduvate puusade kohal, pidi Grant peaaegu keele alla neelama. See kena väike teksariidesse ja flanelli pakitud kingitus? Kes oleks arvanud, et teda ühtäkki maatüdrukute poole tõmbab? Ehkki Tessa Barrington ei olnud mõistagi mingi lihtne maatüdruk. Kui jutud tõele vastasid, ajas see naine hirmu nahka enamikule meessoost džokidele, treeneritele ja hobuseomanikele.

„Isa ütleski, et te tulete täna.“ Tessa surus tema kätt, pilk mehe jalgadele langemas. „Kenad läikivad saapad teil, linnamees. Need tuleb meil siin sisse kanda.“

Grant ei suutnud tema terava pilgu ja järskude sõnade peale naeratust tagasi hoida. Naine, kes ei hoidnud end tagasi ega püüdnud end talle kaela riputada? Ta hakkas mehele juba meeldima.

Kui Tessa käe tagasi tõmbas, ärritas Granti veidi, et nii õrnad käed on tööst parkunud, ent ta teadis, et see džoki võtab oma tööd tõsiselt. Ta ei olnud riigi üheks tippratsutajaks saanud tribüünil kokteile limpsides ja uhkeid kübaraid kandes.

„Meeldiv teiega kohtuda,“ sõnas Grant naeratades. „Ma pean ütlema, et te olete väga muljetavaldav.“

Perfektselt kujundatud kulm kerkis ja naine põimis käed rindade alla vaheliti.

Grant naeris. „See kukkus valesti välja.“

Tõsiselt või? Kas ta oli järsku keskkoolis tagasi ja võimetu korralikku lauset kokku panema?

„Ma tahtsin öelda, et mulle avaldab teie talent sügavat muljet.“

Kurat. Praegu ei tulnud tal miski korralikult välja.

„Ma oletan, et te mõtlete minu ratsutamisoskusi,“ kostis naine, kulm ikka veel kergitatud.

Mees kallutas pead, tundes kergendust, et vestlus sai jätkuda. „Ma tean, et teil on tihe graafik.“

„Rohkemgi kui tihe, härra Carter.“

„Lihtsalt Grant,“ torkas mees vahele, lõigates terava hääletooni läbi. „Meil tuleb järgmise paari nädala jooksul teineteise seltsis tublisti aega veeta.“

Tessa pöördus, võttis harja uuesti kätte ja astus tagasi täku latrisse. „Härra Carter...“

„Grant,“ tuletas mees talle naeratades meelde.

Naise pilk vilksas temale, siis tagasi hobusele, keda ta harjas. „Härra Carter, minu graafik on väga tihe. Ma koostasın tabeli, et te näeksite, millal ma trennis olen, millal ma tallis töötan ja millised ajavahemikud ma teie jaoks eraldasin. Teie aeg on tabelis märgitud rohelisega. Ma eelistaksin seda tabelit järgida, aga kui teil on meie aegadel muid olulisi toimetusi, võin ma proovida graafiku ümber teha.“

Grant pingutas kõigest väest, et mitte naerma puhkeda. Tessa meenutas suuresti tema enese tohutult organiseeritud kaksikõde... vähemalt sellisena, nagu ta õde enne õnnetust mäletas.

Nähes, et Tessa näol polnud ikka veel naeruarjugi, oletas mees, et naisel on tõsi taga. Assa nuga, temani ei ole kerge pääseda. Grantile meeldisid küll väljakutsed, aga miski ütles talle, et see džoki ei taha filmiga mingit tegemist teha. Enamik inimesi satuks suurde vaimustusse, kui Hollywood nende elust ja kodust filmi vändata tahaks. Enamik naisi, keda tema teadis, annaks ära kogu oma kingakollektsiooni, et olla osa Bronson Dane'i filmist Max Fordiga peasas.

Grant jälgis, kuidas Tessa hoolikalt ja täpselt hobuse lakka silus. Sellele naisele ei avaldanud ei tema ega see film ilmselgelt mingit muljet. Tema elas oma rangelt üles ehitatud maailmas, ajagraafikust kuni perfektselt silutud ja kinni seotud juusteni. Mees oletas, et kaunist Tessa Barringtoni ei sasinud reeglina miski.

Ja tema oleks naist väga hea meelega veidi sasinud. Aga kui selle filmi kaasprodutseerimine välja arvata, ei võinud ta lasta end tagasi tõmmata sellesse maailma, mis tema perekonna elu hävitas. Ta pidi kõik oma isiklikud emotsioonid võtteplatsilt eemal hoidma. Tema järgmine eesmärk, oma isikliku produtsendifirma loomine, oli juba käeulatuses, ja igal juhul ei kavatsenud ta lasta oma süütundel ja hirmul sellele jalgu jääda.

„Millal minu esimene ajavahemik on, Tessa?“ küsis ta käsi puusa pannes ja avatud latri juurest sammu tagasi astudes. „Minu meeskond jõuab kuu aja pärast kohale. Mul on vaja kõik kohad läbi käia, võttekohad ära otsustada ja filmimise järjekord paika panna. Aga minu graafik on paindlik, ma saan seda sinu järgi seada.“

Naine pöördus elegantselt, kallutas pead ja patsutas harjaga vastu peopesa. „Ma tean, et mu isa leppis teiega kokku, et ma aitan teid, aga minu töö on ja jääb alati esikohale. Ma peaksin välja ütleva, et mulle selle filmi mõte ei meeldi ja ma ei toeta ühtki osa sellest.“

Grant ei suutnud muiet tagasi hoida. Tundus, et Tessat ei vaimustanud sugugi mõte sellest, et tema tööd miski segada võiks. Tõtt-öelda oli ta värskendav vaheldus naistele, kes tema kuulsuse ja pangakonto seisu tõttu kõigest hingest tema tähelepanu püüdsid. Tessale ei avaldanud ilmselgelt kumbki erilist muljet, mis muutis ta ainult huvitavamaks.

„Ma saan aru, et sul on väga kiire,“ kordas ta, lootes naise poolehoidu võitmiseks teda veidike moosida. „Ma püüan sinu aega võimalikult vähe raisata.“

„Ma nõustusin ainult sellepärast teid oma töö juurde lubama, et see film peab tulema võimalikult tõetruu. Ma ei taha, et minu isa elu mingi väändunud kõverpeegli kaudu näidataks.“

Huvitav. Ilmselt oli Tessal seljataga mingi kurb kogemus ja nüüd oli Grant otse tema tulejoonel. Kui tore. Vahva väljavaade teha kogu järgmise kuu tihedat koostööd kibestunud naisega.

„Ma garanteerin, et see film tuleb kõigile meelepärane ja parim, mida me teha suudame,“ lubas ta.

„Eks me siis saame mõlemad oma tahtmise,“ arvas naine napilt naeratades.

Mõlemad oma tahtmise? Mehe pilk rändas üle tema õblukese keha. Oh, kui palju võimalusi. Esimene samm